

**Hur man drar nytta
av Koranen?**

Om du vill dra nytta av Koranen, samla då ditt hjärta när du läser och lyssnar på den, var uppmärksam och var [mentalt] närvarande, som om du befann dig i närvaro av Den som talade den (Allah) Subhaanahu, medan Han talar den (Koranen), från Honom [Allah] till slaven. Det är nämligen ett tal från Honom till dig genom Hans sändebuds tunga.

[Allah] Ta'aalah sade: "Sannerligen finns det en påminnelse i detta för den som har ett hjärta eller lyssnar med uppmärksamhet." [Qaaf/ 37]

Och detta beror på att: Den fullständiga effekten [av Koranen] kommer inte att ske såvida inte följande kombineras:

- [1] Något som har förmågan att ge en stark effekt.
- [2] En plats som är mottaglig [för att effekten ska äga rum].
- [3] Ett villkor för att effekten ska uppfyllas.
- [4] Ett hinder som förhindrar effekten från att äga rum undanröjs.

Och den [ovannämnda] versen inneför allt detta i den kortaste, tydligaste och mest substansiella frasen.

Hans ord: "Sannerligen finns det en påminnelse i detta..." är en hänvisning till vad som redan nämnts från surans början till denna punkt, och detta är det som har förmågan att ge en stark effekt (Koranen).

Hans ord: "...för den som har ett hjärta..." Detta är den plats som är mottaglig för effekten, och vad som avses är: Det hjärta som är levande, ett hjärta som tänker och reflekterar över Allah. Som [Allah] Ta'aalah sade: "Detta är bara en påminnelse och en tydlig Koran. För att han (Muhammed frid vare med honom) eller den (Koranen) ska varna den som är levande (en troende med ett sunt sinne)..." [Ya-Seen/69-70] Det vill säga: Den som har ett levande hjärta.

Hans ord: "...eller lyssnar..." Betyder: Han koncentrerade och riktade sin hörsel mot det som sades till honom, och detta är villkoret som måste uppfyllas för att talet ska ha en effekt.

Hans ord: "...med uppmärksamhet." Betyder att hans hjärta är närvarande och vittnar, inte frånvarande. Ibn Qutaybah sade: Han lyssnade på Allahs bok, medan hans hjärta och sinne var närvarande, och han befann sig inte i ett tillstånd av ouppmärksamhet eller frånvaro.

Och detta är indikationen på hindret som förhindrar effekten från att äga rum, och det är hjärtats frånvaro och dess avsaknad av tänkande, begrundande och betraktande av det som sägs till det.

Så om det finns något som har en effekt, vilket är Koranen, och en plats för den effekten, vilket är det levande hjärtat, och villkoret uppfylls, vilket är koncentration, och hindret undanröjs, vilket är hjärtats upptagenhet och frånvaro från innebörden av det som sägs till det samt dess avfärd till något annat – då kommer effekten att äga rum, och det är nyttan och påminnelsen.

Al Fawaa'id. sida 20

Översatt av: Bilal B.